

231.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 28 marca 1925 r.

w celu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych.

Na zasadzie § 28 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 118, poz. 1073) zarządza się co następuje:

§ 1.

do § 1:

Wysokość poborów płatnych członków zarządu i pracowników związków komunalnych oznacza się w punktach, ustalonych według tabeli w art. 3 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924). Liczbę punktów w odpowiednim szczeblu stosownej grupy uposażenia, oznaczoną według tej tabeli, zwiększa się o liczbę punktów, należnych tytułem dodatku regulacyjnego (ustęp ostatni powołanego art. 3) i dodatku ekonomicznego.

Dodatek ekonomiczny oblicza się według postanowień art. 4 powołanej ustawy z dnia 9 października 1923 r., przyczem w zastosowaniu do uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych punkt a) ustępu 3 art. 4 należy rozumieć w ten sposób, że członek zarządu lub pracownik związku komunalnego nie otrzymuje dodatku ekonomicznego na żonę tylko wtedy, jeżeli ona pobiera uposażenie lub zaopatrzenie z instytucji samorządowej, albo też jest sądownie separowaną, a na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji; w ustępie zaś 4 tego artykułu przez właściwą władzę naczelną należy rozumieć reprezentację (organ uchwalający) związku komunalnego, która w drodze uchwały de-

cyduje o przyznaniu dodatku ekonomicznego na dzieci powyżej 24 lat.

Przy ustalaniu poborów członków zarządu i pracowników m. st. Warszawy dolicza się do obliczonej w sposób powyższy liczby punktów dodatek stołeczny, ustalony wedle zasad, określonych przez Radę Ministrów dla funkcjonariuszów państwowych.

Obliczona w sposób wyżej wskazany liczba punktów może być następnie zwiększona w myśl postanowień §§ 7, 12, 15 ustęp ostatni i § 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Kwotę poborów miesięcznych otrzymuje się przez pomnożenie jednakowej dla wszystkich grup uposażenia mnożnej, określonej każdorazem przez Radę Ministrów w myśl art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924), przez liczbę punktów, w których wysokość poborów została ustalona w myśl przepisów poprzednich ustępów niniejszego paragrafu.

Powyższa kwota powiększa się jeszcze o kwotę dodatku na mieszkanie, obliczonego według zasad, obowiązujących dla funkcjonariuszów państwowych.

Dodatku tego nie otrzymują pisarze gminni gmin wiejskich w województwach: białostockim, kieleckim, lubelskim, łódzkim, nowogródzkim, poleskim, warszawskim, wołyńskim i okręgu administracyjnym wileńskim.

Wyjątkowe przypadki, kiedy pobory miesięczne członków zarządu związków komunalnych ustala się odrazu w pewnych kwotach pieniężnych bez obliczania tej kwoty wedle przepisów wyżej zamieszczonych, określone są w §§ 6, 7 i 12 niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

do § 2 punkt a):

Wszystkie gminy na terenie województw: krakowskiego, łwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego, rządzące się ustawą z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. Ust. Kr. № 51), uważa się w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej za gminy miejskie.

§ 3.

do § 3 punkt b):

Pod postanowienia punktu b) § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej podpadają ci pracownicy związków komunalnych, którzy odpowiadają następującym warunkom łącznie: 1) przyjęci zostali na stałe przez związek komunalny, wskutek czego ich stosunek służbowy może być rozwiązany tylko z ważnych powodów, przewidzianych w odnośnej uchwale związku komunalnego (np. zmian organizacyjnych, popełnienia przez pracownika występku lub wykroczenia służbowego, trwałej lub dłuższej niż rok niezdolności do pracy, dobrowolnego wystąpienia), 2) zajmują posady służbowe, przewidziane w etacie organizacyjnym związku, uchwalonym przez reprezentację (organ uchwalający) związku i 3) w myśl uchwały związku mają prawo do zaopatrzenia emerytalnego.

Jako przyjętych na stałe w znaczeniu formalnym należy uważać tych pracowników związków komunalnych, którzy od związku uzyskali pisma przy-

mujące ich na stałą służbę albo też co do których związek komunalny powziął uchwałę, uznającą ich za przyjętych na taką służbę.

Etat organizacyjny w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej jest to plan, obejmujący wykaz posad służbowych pracowników danego związku komunalnego z podaniem uposażenia, przywiązanego do każdej poszczególnej posady. Ten plan może być ustanowiony bądź specjalną uchwałą związku, bądź też uchwałą budżetową, jako część tej uchwały, lub wreszcie może opierać się na szeregu uchwał powziętych dla każdego poszczególnego przypadku *zosobna*.

§ 4.

do § 3 ustęp ostatni:

Uchwały, o których mowa w ostatnim ustępie § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, powinny być powzięte przez reprezentacje (organy uchwalające) związków komunalnych przed ustaleniem etatów stanowisk służbowych dla pracowników odnośnych związków w myśl § 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej. Uchwały te powinny być powzięte w takim terminie, ażeby po zatwierdzeniu ich przez władzę nadzorczą mogły służyć za podstawę przy ustalaniu etatów stanowisk (posad) służbowych.

Na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogrodzkiego, poleskiego, warszawskiego, wołyńskiego i okręgu administracyjnego wileńskiego w gminach wiejskich, które posiadają zakłady komunalne, organem powołanym do powzięcia uchwały, o której mowa w poprzednim ustępie, jest rada gminna.

§ 5.

do § 4 ustęp ostatni:

Wyjątki od postanowień, zawartych w § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, są dopuszczalne na zasadzie § 19 tegoż rozporządzenia — stosownie do sprostowania, zamieszczonego w Dzienniku Ustaw № 15 z 1925 r.

§ 6.

do § 5 ustęp 1:

Pobory zastępców burmistrzów (wiceprezydentów, zastępców naczelników gmin) jako też wszystkich innych płatnych (za stałym wynagrodzeniem) członków magistratów (zwierzchności gminnych), którzy stale czas swój poświęcają zajęciom w magistratach (zwierzchnościach gminnych), mogą być ustalone według odpowiednich grup uposażenia funkcjonariuszów państwowych, albo też w pewnej stałej kwocie pieniężnej lub w stałym stosunku procentowym do pełnego uposażenia burmistrzów (prezydentów, naczelników gmin) w odnośnych gminach (§ 8 niniejszego rozporządzenia).

Pobory wyżej wymienionych członków zarządu gmin miejskich powinny być w każdym razie niższe od poborów burmistrzów (prezydentów, naczelników gmin) w tychże gminach, o ile pobory tychże burmistrzów (prezydentów, naczelników gmin) ustalone są w myśl postanowień 2 ustępu § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej. W przypadkach,

gdy burmistrz (prezydent, naczelnik gmin) otrzymują tylko odszkodowanie za swoją pracę na zasadzie postanowień § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, pobory innych płatnych członków zarządu, którzy stale swój czas poświęcają zajęciom w magistratach (zwierzchnościach gminnych), ustala się w myśl przepisu poprzedniego ustępu niniejszego paragrafu, przyczem wysokość tych poborów winna być dostosowana do kwoty poborów, jakaby mogła być przyznana burmistrzowi (prezydentowi, naczelnikom gmin), gdyby praca jego w magistracie (zwierzchności gminnej) miała charakter pracy stałej i stanowiła dla niego główne zajęcie.

Wysokość poborów zastępców burmistrzów (wiceprezydentów, zastępców naczelników gmin), jako też wszystkich innych płatnych członków magistratów (zwierzchności gminnych), którzy stale swój czas poświęcają zajęciom w magistratach (zwierzchnościach gminnych), ustalone być winny w myśl przepisów powyższych w drodze uchwały rady miejskiej (gminnej) odnośnej gminy.

§ 7.

do § 6:

Odszkodowanie dla burmistrzów (prezydentów, naczelników gmin), dla zastępców tychże i dla innych członków magistratów (zwierzchności gminnych) za ich pracę w magistratach (zwierzchnościach gminnych), która nie stanowi dla nich zajęcia głównego, ustala rada miejska; odszkodowanie to przy uwzględnieniu rodzaju pracy wymienionych członków zarządów oraz ilości czasu, który ci członkowie zużywają faktycznie na pracę w magistracie (zwierzchności gminnej)—powinno pozostawać w odpowiednim stosunku do uposażenia, jakie ci sami członkowie zarządu mogliby otrzymać, gdyby praca ich w magistracie (zwierzchności gminnej) miała charakter pracy stałej i stanowiła dla nich główne zajęcie.

§ 8.

do § 7:

Dodatek reprezentacyjny prezydentów miast i burmistrzów (naczelników gmin), jak również dodatek reprezentacyjny wiceprezydentów w miastach, liczących ponad 100.000 mieszkańców stanowi część ich uposażenia i jest przeznaczony na pokrycie ich osobistych potrzeb, wynikających z ich stanowiska reprezentacyjnego.

§ 9.

do § 8:

Pracownicy z wyższym wykształceniem mogą osiągnąć pobory według V grupy uposażenia funkcjonariuszów państwowych tylko w gminach miejskich, liczących ponad 100.000 mieszkańców, a przy zastosowaniu do nich postanowień § 19 (stosownie do sprostowania, zamieszczonego w Dzienniku Ustaw № 15 z 1925 r.) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej—także w gminach miejskich, liczących ponad 25.000 mieszkańców.

Pracownicy z nieukończonym wyższym, a ukończonym średnim wykształceniem mogą osiągnąć pobory według grupy VII tylko w gminach miejskich, liczących ponad 10.000 mieszkańców, a przy zasto-

sowaniu postanowień § 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej — także w gminach miejskich, liczących ponad 5.000 mieszkańców.

Pracownicy z nieukończonym średnim i z niższym wykształceniem mogą osiągnąć pobory według grupy VIII tylko w gminach miejskich, liczących ponad 5.000 mieszkańców, a w gminach mniejszych także przy zastosowaniu postanowień § 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Poza wyjątkami, które odnośnie do wysokości poborów pracowników miejskich mogą być stosowane na zasadzie postanowień § 19, istnieje dla tych pracowników możliwość uzyskania wyższych poborów w przypadkach, gdy na zasadzie postanowień § 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej gmina miejska zaliczona zostanie do kategorii wyższej od tej, do jakiej należałoby ją zaliczyć ze względu na liczbę jej ludności.

§ 10.

do § 9:

Minister Spraw Wewnętrznych ma prawo przenieść poszczególne gminy miejskie do kategorii wyższej od tej, do jakiej w myśl postanowień poprzednich paragrafów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej należałoby je zaliczyć ze względu na liczbę ich mieszkańców, a to w przypadkach wykazania przez te gminy ważnych powodów, uzasadniających potrzebę takiego przeniesienia, w szczególności zaś w przypadkach wykazania, że gminy te ze względu na swoje większe obowiązki, spowodowane stosunkami faktycznymi lub prawnymi, albo ze względu na swój rozwój gospodarczy przewyższają przeciętny poziom gmin miejskich o tej samej liczbie mieszkańców.

Przeniesienie tego rodzaju gmin do wyższej kategorii gmin miejskich dokonywa Minister Spraw Wewnętrznych na podstawie stosownej uchwały rady miejskiej (gminnej) odnośnej gminy. Uchwała powinna być poparta odpowiednimi materiałami, uzasadniającymi potrzebę przeniesienia i ilustrującymi poziom gospodarczy gminy.

§ 11.

do §§ 11 i 12:

Wyjątki od postanowień, zawartych w § 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, są dopuszczalne na zasadzie § 19 tegoż rozporządzenia — stosownie do sprostowania zamieszczonego w Dzienniku Ustaw № 15 z r. 1925.

Obok poborów, określonych w § 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, należy się pisarzowi gminnemu od gminy bezpłatne mieszkanie, opał i oświetlenie w naturze lub odpowiedni równoważnik pieniężny.

Równoważnik pieniężny może być ustalony w maksymalnej wysokości 25% poborów pisarza tylko wtedy, gdy pisarz nie otrzymuje od gminy ani mieszkania, ani opału, ani oświetlenia w naturze.

§ 12.

do § 13 ustęp 1:

Pobory wójtów, których praca w zarządzie gminnym nie stanowi dla nich głównego zajęcia, ustala

wydział powiatowy w zasadzie w takim stosunku do poborów pisarzy w danych gminach, ustalonych w myśl § 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, w jakim pozostaje ilość czasu, poświęcanego przez wójta gminie, do ilości czasu, poświęcanego przez pisarza.

§ 13.

do § 14:

Wyjątki od postanowień, zawartych w § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej są dopuszczalne na zasadzie postanowień § 19 tegoż rozporządzenia — stosownie do sprostowania, zamieszczonego w Dzienniku Ustaw № 15 z r. 1925.

§ 14.

do § 17 ustęp 1:

Diety i koszty podróży w granicach Państwa płatnych członków zarządu i pracowników związków komunalnych oblicza się w zależności od grupy ich uposażenia na tych samych zasadach, na jakich w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 72 poz. 703) oblicza się diety i koszty podróży funkcjonariuszów państwowych. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu powyższego rozporządzenia do płatnych członków zarządu i pracowników związków komunalnych powołane jest Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Ewentualne zmiany powołanego wyżej rozporządzenia będą miały zastosowanie także do członków zarządu i pracowników związków komunalnych.

§ 15.

do § 13:

Wartość świadczeń w naturze, otrzymywanych przez pisarzy gminnych poza mieszkaniem, opałem i oświetleniem oraz przez pomocników pisarzy gminnych, ustala rady gminne, których uchwały w tym względzie podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej (wojewody).

§ 16.

do § 19:

Płatnym członkom zarządu i pracownikom związków komunalnych związki te uchwałą swych reprezentacji, zatwierdzoną przez władzę nadzorczą, mogą przyznać pobory, przywiązane do grupy bezpośredniej wyższej od tej, jaka im się należy według poprzednich paragrafów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, w następujących przypadkach: 1) wykazania wybitnych zdolności administracyjnych przy posiadaniu specjalnego wyższego teoretycznego wykształcenia lub odpowiedniej wiedzy praktycznej w dziedzinach, które mogą być zastosowane w pracy samorządowej, 2) przyczynienia się do udoskonalenia organizacji lub urzędowania administracji samorządowej wogóle, lub też w pewnym jej specjalnym dziale, albo też zasłużenia się związkowi komunalnemu przez długoletnie wzorowe urzędowanie na kierowniczym stanowisku w danym związku.

Organem, powołanym do powzięcia uchwały, przyznającej wyższe pobory w myśl poprzedniego ustępu wójtom, lub pracownikom w gminach większych województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, warszawskiego, wołyńskiego i okręgu administracyjnego

wileńskiego, jest rada gminna. Uchwała ta podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej (wojewody).

§ 17.

do §§ 20 i 21:

Równocześnie z uchwaleniem etatów stanowisk służbowych **powinny reprezentacje związków komunalnych powziąć uchwałę w sprawie dodatku komunalnego i w razie przyznania tego dodatku ustalić jego wysokość. Wysokość dodatku komunalnego powinna być określona w pewnym stosunku procentowym do poborów pracowników, jednakowym dla wszystkich pracowników odnośnego związku komunalnego.**

Do uchwalania etatu stanowisk służbowych pracowników gmin wiejskich, określonych w ostatnim ustępie poprzedniego paragrafu niniejszego rozporządzenia, stosują się analogicznie przepisy tegoż ustępu.

Władza nadzorcza, powołana do zatwierdzenia uchwalonego przez związek komunalny etatu stanowisk służbowych pracowników tegoż związku, może czynić w tym etacie zmiany, które uzna za celowe—w granicach postanowień Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 18.

do § 22 ustęp 1 i 2:

Gdy wartość świadczeń w naturze otrzymywanych przez starostę od powiatowego związku komunalnego, jest równa kwocie dodatku pieniężnego, przyznanego staroście z funduszków tegoż związku albo też jest większa od tej kwoty, starosta dodatku pieniężnego nie otrzymuje, korzysta natomiast ze świadczeń w naturze, jako stanowiących część jego uposażenia.

W przypadkach przyznania dodatku pieniężnego zastępcy starosty nie może ten dodatek przekraczać wysokości dodatku, uchwalonego dla starosty.

§ 19.

do § 23:

Zaliczenie pracowników związków komunalnych do jednej z trzech kategorii stanowisk, przewidzianych w §§ 8, 14 i 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, ma być dokonane na podstawie posiadanego przez tych pracowników wykształcenia teoretycznego, stwierdzonego odpowiednimi świadectwami szkolnymi. Przy ocenie, które zakłady naukowe uważać należy za wyższe, średnie lub niższe oraz jakie egzaminy za wystarczające przy wykształceniu wyższym, średnim lub niższym, należy odpowiednio stosować rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 64, poz. 629).

Dotychczasowi pracownicy związków komunalnych mogą być jednakże zaliczeni do wyższej kate-

gorji, aniżeli by zaliczeni być winni na podstawie posiadanego wykształcenia szkolnego, o ile zajmują stanowiska służbowe, dla których wymagane jest wyższe niż posiadane przez nich wykształcenie szkolne i na tych stanowiskach wykazali dostateczne uzdolnienie do wykonywania powierzonych im czynności służbowych.

Wyjątki powyższe mogą być stosowane na zasadzie uchwał reprezentacji związków komunalnych, zatwierdzonych przez władzę nadzorczą.

Przepis § 16-go ustęp 2-gi niniejszego rozporządzenia ma tutaj analogiczne zastosowanie.

§ 20.

do § 25 ustęp 3 i 7:

Pracownicy, wymienieni w ustępie 3 § 25-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, zostaną zaszeregowani do odpowiednich grup uposażenia, zatrzymają jednakże swoje dotychczasowe uposażenie służbowe i będą je pobierać tak długo, póki wskutek awansu, lub posunięcia się do wyższych szczebli płac nie zrówna się z niem uposażenie, przywiązane do tego szczebla odpowiedniej grupy, do którego zostali zaszeregowani. Gdyby zrównanie takie przed przejściem dotyczących pracowników na emeryturę wogóle nie nastąpiło, oblicza się wysokość zaopatrzenia emerytalnego dla tych pracowników wedle uposażenia faktycznie przez nich pobieranego (dotychczasowego).

Do ustępu 7 § 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej ma analogiczne zastosowanie przepis § 16 ustęp 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 21.

do § 27:

W przypadkach, gdy władzą nadzorczą, właściwą do działania w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej nie jest ta władza, która nad danym związkiem komunalnym sprawuje ogólny nadzór bezpośredni, powinny być uchwały związku przedkładane bezpośrednio władzy nadzorczej, która je wraz ze swojemi wnioskami skierowuje do właściwej władzy nadzorczej.

Od zarządzeń władz nadzorczych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej, strony interesowane mogą się odwołać do władzy nadzorczej bezpośrednio wyższej—w ciągu dni 14 od dnia doreczenia im zarządzenia. Odwołanie należy wnosić za pośrednictwem władzy, która wydała zarządzenie.

§ 22.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*